

[Kim Behnke]

det var, fordi man ikke lyttede til Fremskridtspartiet i oktober måned. Vi forudså dengang, at hvis ikke de personer, som udgjorde toppen af kransekagen på Færøerne – og som fortsat har ansvaret – blev fjernet fra deres poster, ville tingene fortsat gå skævt. Vi forudså også, at de 500 mio. kr., som blev givet i garantibevilling, nærmest var en smule sminke, og at det ikke ville hjælpe noget som helst. Desværre fik vi ret i begge vores påstande, og fristelsen er da også stor til at citere fra debatten i oktober måned. Man kan citere såvel den daværende statsminister og den konservative ordfører, hr. Henning Andersen, som Venstres ordfører, hr. Svend Heiselberg, der alle gjorde meget ud af at fortælle Folketinget, at det, der var tale om, var sådan et lille smart arrangement, der lige her og nu skulle give færingerne hjælp til selvhjælp. Så var problemerne løst, og det danske Folketing kunne roligt være med til at give bevillingen. En af Socialdemokratiets ordførere, hr. Henning Rasmussen, gjorde sig endda den ulejlighed at belære Folketinget i en meget lang og inderlig tale. Jeg citerer fra Folketingets forhandlinger, spalte 1014: »Kollegerne kan være ganske trygge på den måde, at de øvrige medlemmer af Det Politisk-Økonomiske Udvalg bortset fra Fremskridtspartiet føler sig utrolig godt behandlet ...« – en understregning af, at der ingen som helst problemer var med dette arrangement; det viste der sig alligevel at være.

Det, der har gjort mest indtryk på os denne gang, er sådan set, at hr. Breckmann i dansk tv har meddelt, at der mindst skal 4 mia. kr. til for at rette op på færøsk økonomi, og at en færøsk bankdirektør, Helgi Fossadal, på forsiden af Berlingske Tidende den 2. februar 1993 har fortalt, at der skal 5 mia. kr. til for at få rettet op på færøsk økonomi, og derfor er det vigtigste spørgsmål i denne sag: Hvorfor skal Folketinget og Fremskridtspartiet tro på, at disse 350 mio. kr. nu er det, der løser problemerne, når de 500 mio. kr. fra oktober måned, som vi dengang blev grundigt belært om var det, der skulle til for at løse problemerne, viste sig ikke at slå til? Vi har en lang række spørgsmål, som vi ønsker at stille statsministeren i et samråd, der – har jeg forstået – skal finde sted efter forhandlingerne i salen, og derfor skal vi ikke trætte Folketinget med at nævne alt det, vi gerne vil have svar på under forhandlingerne.

Til slut vil jeg bare som et eksempel på, at vi faktisk ikke tror, at det endnu er gået op for færingerne selv, hvor alvorlig situationen er, citere fra Berlingske Tidende netop i dag, hvor det under overskriften: »Fortsat færøsk tunnelbyggeri« af en hr. Svend Aage Ellefsen fortælles, at man ikke tager den aftale, man har indgået med regeringen, så højtideligt, for nok må man ikke bygge tunneler, men man må da gerne fortsætte med at bygge veje og øvrige anlæg.

Duetoft (CD):

I CD kan vi støtte beslutningsforslaget, men jeg må sige, at jeg heller ikke har den store tiltro til, at det bliver sidste gang, jeg går på talerstolen om Færøerne. Det kan da godt være, at der kommer mere, og det må vi så se på, men jeg kan allerede nu advisere, at når aktstykket kommer i Finansudvalget, vil vi nok grave en smule i forhistorien, for der er hvirvlet så mange forskellige ting op, at det måske kunne være gavnligt både for Folketinget og da bestemt også for færingerne selv at få gennemtrawlet nogle af disse ting. Det kunne være, at der var ting og sager, der skulle ændres, så lad os vende tilbage til det i forbindelse med gennemgangen af aktstykket i Finansudvalget.

Men beslutningsforslaget støtter vi altså.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg tror, at vi alle sammen er klar over, hvor beklagelig en økonomisk situation der er tale om for Færøerne, og hvor ubehageligt det også må være for den færøske befolkning at skulle igennem processen i det danske Folketing og naturligvis også det, der følger efter. Det synes jeg vi skal tænke på, når vi diskuterer det beslutningsforslag, der ligger her.

Jeg synes først og fremmest, at vi skal behandle det i en ånd af fællesskab. Det er immervæk det, der skal bære, når vi nu prøver at løse problemerne, og efter at have hørt hr. Kim Behnke på talerstolen et par gange vil jeg godt føje til, at det, jeg efterlyser i hr. Kim Behnkes i og for sig meget forståelige interesse i og forbehold over for, om dette nu løste problemerne, lige præcis var en understregning af, at der er et fællesskab, og at vi står ved det fællesskab; det synes jeg er værd at understrege.

Så tror jeg, at det selvfølgelig vil være vanskeligt for den færøske befolkning at accepte-